

[Svend Haugaard.]

rende i denne forbindelse. Når jeg ikke tog det med, var det bl. a. for ikke at brede mig så stærkt, som hr. Henning Philipsen kritiserer os andre for at gøre.

Til hr. Holger Hansen vil jeg sige med hensyn til byzoner og dispensationer, at jeg mener ikke, at der egentlig er nogen modsætning imellem os. Jeg tror, der er forskel på at se det fra Sydsjælland, hvor der måske er mest brug for byzoner, og fra Ringkøbing amt, hvor der nok i højere grad er brug for dispensationer. Jeg vil tro, at vi netop i udvalget vil kunne enes om det, og jeg tror ikke, at ministeren dér vil kunne påvise nogen egentlig modsætning imellem os. Det kommer an på egnen.

Hvad den 7-klassede skole angår, er jeg enig, men der skal altså børn også til den 7-klassede skole, og vi skal gøre det muligt for familier, der får børn, at være i landsbyen.

Til ministeren må jeg sige, at det glæder også mig, at vi ligesom er blevet lidt mere enige, og det glædede mig i øvrigt også, at der ikke kom flere eksempler på, at jeg skulle have overdrevet. Jeg har ikke rettet nogen skarp kritik imod ministeriet, jeg mener blot, at man administrerer strammere, end det var udvalgets mening. Men det er selvfølgelig en fortolkningssag. I hvert fald er jeg efter at have været med i lovgivningen dengang og været ordfører, blevet overrasket over, at der er blevet administreret så stramt for så vidt både af ministeriet og af amterne. Nu ved jeg udmærket godt, at man kan anke sager, og det glæder mig, at man har haft en positiv holdning i en del tilfælde, som ministeren nævnte. Jeg er også enig i, at ikke alle sager skal have tilladelse til at blive anket, det skal vurderes i hvert enkelt tilfælde, men jeg tvivler på, at ret mange af de sager, der har drejet sig om ret til at bygge beboelse, har fået et positivt resultat.

Jeg må i øvrigt spørge: hvad er årsagen til — jeg har set det så sent som i går — at det skal vare 1 år, fra man har rejst sagen, til man får et nej i hænde? Jeg synes, det er en meget lang ventetid i en sådan sag.

Med hensyn til miljøet er vi åbenbart ret enige, når vi får romantikken væk, og det er jeg med på, men jeg spurgte, om ikke det ville være rimeligt, at boligministeren og

kulturministeren i fællesskab så på spørgsmålet om et miljø — eller måske hellere i den forbindelse et trivselsudvalg. Jeg tror, det er en sag, som man bør tage op. Jeg beder ikke om svar i dag, blot om, at man fremdeles vil overveje det positivt.

Endelig må jeg sige, at jeg synes, diskussionen her har været nyttig på den måde, at man har været i stand til at fordele den forskellige steder hen. Det kan være meget rigtigt, som ministeren siger, at regeringen har fanget problemerne op ligesom på forhånd. Jeg er nu ikke helt sikker på, at det er på den måde. Når jeg f. eks. ser på det forslag om ændring af by- og landzonenloven, der foreligger, er det ikke ligefrem det, vi her har talt om, som har været hensigten med at fremsætte det lovforslag nu. Men jeg ser meget gerne, at det bliver fanget op ud fra de betragtninger, der i dag er fremført.

Boligministeren (Helge Nielsen): Kun en ganske kort bemærkning. Må jeg lige sige, at by- og landzonenlovens ændring har EF-relevans, og det er ud fra et nationalt synspunkt, vi skal diskutere den, og ikke med henblik på landsbyernes fremtid. At den så tangerer noget i den retning, skal jeg da ikke nægte, men jeg vil bare understrege, at det er en fællesmarkedsrelevant lovgivning, der skal ses i sammenhæng med de to andre samtidig fremsatte lovforslag.

Dette med fødestedskriteriet er sådan et fremmed begreb, som vi ikke fra boligministeriets side rigtig vil anerkende. Jeg ved ikke, om der er nogle zonenlovmyndigheder, der har anvendt det. Vi er vidende om, at i ganske specielle landsbysamfund i grænseområdet og i Køge Bugt-området har det ved planlægningen af disse grønne fingre og grønne områder været nødvendigt for ikke at mikse tingene, men i almindelighed anerkender vi ikke fødestedskriteriet som grundlag.

Burgdorf: Hr. Henning Philipsen sagde noget om, at hans bemærkninger om de specielle ønsker, han havde for landsbysamfundet, måske ville fremkalde smil. Det gjorde de aldeles ikke, for det er noget meget relevant, at der i landsbyen er en kro, det har der været fra arilds tid, og også i et nyt miljø i landsbyen hører naturligvis kroen til,